

نامه‌هایی به یک دوست آلمانی

و

هنرمند و زمانِ او
(آفرینش همراه با خطر)

آلبر کامو

برگردان

سعید ثابت‌قدم

نامه‌هایی به یک دوست آلمانی
هنرمند و زمان او - آفرینش همراه با خطر

آلبر کامو
سعید ثابت قدم

چاپ اول: ۱۳۹۰
شمارگان: ۱۱۰۰
صفحه‌آرایی: گلمهر
طرح جلد: مرجان زاهدی
چاپ و صحافی: جهان کتاب
قیمت: ۱۸۰۰ تومان
حق چاپ و نشر محفوظ

نشر گُل مهر

تهران - صندوق پستی: ۱۴۱۵۵/۸۵۹۱
تلفن - دورنگار: ۸۸۹۹۷۳۹۹
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۴۳۸-۳۱۵
golmehrpublish@gmail.com

سرشناسه: کامو، آلبر، ۱۹۱۳ - ۱۹۶۰ م. Albert Camus.
عنوان و نام پدیدآور: نامه‌هایی به یک دوست آلمانی: هنرمند و زمان او
(آفرینش همراه با خطر) / آلبر کامو؛ برگردان سعید ثابت قدم.
مشخصات نشر: تهران: تهران: گلمهر، ۱۳۸۹.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۴۳۸-۳۱۵
وضعیت فهرست نویسی: فیا
عنوان اصلی: عنوان اصلی:
Lettres a un ami allemand - avec un preface inedile

موضوع: کامو، آلبر، ۱۹۱۳ - ۱۹۶۰ م. — نامه‌ها.
موضوع: جنگ جهانی دوم، ۱۹۳۹ - ۱۹۴۵
شناسه افزوده: ثابت قدم، سعید. ۱۳۳۰ - مترجم
رده بندی کنگره: PQ۷۲۳۴۲ الف ۸۳/۱۳۸۹۷
رده بندی دیویی: ۸۴۶/۹۱۴
شماره کتابخانه ملی: ۸۴۶/۹۱۴

فهرست

۷	یادداشت مترجم
۱۱	تذکر ناشر فرانسوی
۱۵	نامه‌ی اول
۲۵	نامه‌ی دوم
۳۳	نامه‌ی سوم
۳۹	نامه‌ی چهارم
۴۹	هنرمند و زمان او — آفرینش همراهِ یا خطر
۷۳	پی‌گفتار مترجم سوئدی

یادداشت مترجم

بخش اول کتابی که پیش روی شماست برگردان چهار نامه است از آلبر کامو که، در هنگامه‌ی جنگ جهانی دوم، از فرانسه به دوست آلمانی خود نوشته است. بخش دوم آن متن سخنرانی اوست، با عنوان «هنرمند و زمان او»، که پس از پایان جنگ در دانشگاه اوپسالا سوئد ایراد شده است.

نامه‌ها دربرگیرنده‌ی مسائل تعیین‌کننده‌ی آن روز اروپا و جهان، فراز و فرودهای درونی نویسنده و بیانگر چالش‌های وجدان اوست در برابر پوزخندها و تمسخرهای دوست آلمانی‌اش. این نامه‌ها را می‌توان از زمره‌ی اسناد نشان‌دهنده‌ی روحیات ملت‌های اروپایی در برابر هجوم نازی‌ها در دوران جنگ جهانی دوم برشمرد.

همان‌گونه که کامو در یکی از نامه‌ها می‌گوید او بی آن‌که قلم از کاغذ بردارد یک‌سره نوشته است. بنابراین این نامه‌ها برای نویسنده در حکم یک متن ادبی نبوده است. او در آتشی، که تمام وجودش را فرا گرفته، می‌سوزد و درد می‌کشد. از آن‌گونه دردها که «هل درد» دارند. این نامه‌ها برای او عرصه‌ی قلم‌فرسایی نیست بلکه میدان کارزار است، نه میان دو کشور که میان حق و باطل.

امید است برگردان این مجموعه شراره‌یی از آتشی را که نویسنده در آن می‌سوخته است به خواننده منتقل کند.

در پایان یادآوری این نکته ضروری است که ترجمه‌ی این مجموعه به تشویق دوست ارجمندم، آقای فرامرز پارسا، انجام شد و از ایشان برای تصحیح و ویرایش متن آن سپاس‌گزارم
با آرزوی موفقیت برای این دوست ارجمند.

بزرگی انسان در این نیست که در یک حالت غایی قرار گیرد، بلکه در آن است که بتواند بدون درنگ در هر دو حالت قرار گیرد.

پاسکال

www.ketab.ir

تذکر ناشر فرانسوی

اولین این نامه‌ها در شماره‌ی دوم *Revue Libre* در سال ۱۹۴۳ منتشر شد، دومین نامه در شماره‌ی سوم *Cahiers de la Libération* در اوایل سال ۱۹۴۴ به نشر رسید. دو نامه‌ی بعدی که برای *Revue Libre* نوشته شد، انتشار نیافت.

www.ketab.ir

«نامه‌هایی به یک دوست آلمانی» در فرانسه‌ی پس از آزادی، در شمارگان اندک، منتشر شد و پیش از این هرگز تجدید چاپ نشده است. من به دلایلی که در زیر خواهم آورد با پخش و نشر آن‌ها، در خارج از فرانسه، همیشه مخالفت کرده‌ام.

اکنون اولین بار است که آن‌ها در خارج از مرزهای فرانسه منتشر می‌شوند و آنچه که مرا بر آن داشت تا با این کار موافقت کنم آروزیی بود تا بتوانم به طریق ساده‌ی خود ادای سهمی کنم در فروپاشیدن مرز مسخره‌یی که دو سرزمین ما را از هم جدا می‌کند.

اما با انتشار مجدد این صفحات نمی‌توانم موافقت کنم مگر این که در ابتدا توضیحی بدهم که درواقع این نامه‌ها در مورد چیست. این نامه‌ها به‌طور پنهانی نوشته و منتشر شد مقصود این بود که پرتویی هرچند ناچیز بر آن جنگ کورکننده‌ی بیافکنم که ما بر آن گرفتار بودیم و از آن طریق مبارزه را آسان‌تر کنم.

این نامه‌ها متن‌هایی بود که در اوضاع و شرایط معینی نوشته شد و به‌همین دلیل اکنون می‌تواند تأثیری نامناسب بگذارد. اگر بنا می‌بود این نامه‌ها در مورد آلمان شکست‌خورده نوشته شود، شاید لحن متفاوتی به کار برده می‌شد. من می‌خواهم صرفاً سوء تفاهم‌های احتمالی را از پیش بیان کنم. وقتی نویسنده‌ی این نامه‌ها می‌نویسد «شما» منظور او «شما آلمانی‌ها» نیست، «شما نازیست‌ها» است. وقتی می‌نویسد «ما» الزاماً همیشه منظورش «ما فرانسوی‌ها» نیست بلکه «ما اروپایی‌های آزاد» است. دو نوع برخورد است که من در مقابل یک‌دیگر قرار می‌دهم، نه دو ملت؛ حتا اگر این دو ملت در یک لحظه‌ی تاریخی می‌توانستند دو نوع برخورد خصمانه نسبت به یک‌دیگر داشته باشند. برای بازگو کردن یک عبارت که از من نیست بگویم که من کشورم را آن قدر زیاد دوست دارم که نمی‌توانم ملی‌گرا باشم. من می‌دانم اگر فرانسه و ایتالیا با دید بازتری به جهان می‌نگریستند — کاملاً برعکس — هیچ کدام چیزی را از دست نمی‌دادند. ولی ما هنوز به آن مرحله نرسیده‌ایم، و اروپا هنوز

فرسوده و درهم‌شکسته است. به‌همین دلیل است که اگر من فکر می‌کردم که یک نویسنده‌ی فرانسوی می‌تواند دشمن یک ملتِ واحد باشد امروز احساس شرمساری می‌کردم. من فقط از جلادان متنفر هستم. هرکس که «نامه‌هایی به یک دوست آلمانی» را هم‌چون یک سند درباره‌ی مبارزه با خشونت بخواند، درمی‌یابد که چرا می‌گویم از نوشتن کلمه‌یی از آن پشیمان نیستم.

آبرکامو

www.ketab.ir